

ביצה פרק ראשון ביצה

ב.

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"א מהלכות
י"ט הלכה ט ע פגמ
לא"ן טו טו"ט פ"א ט"ו
ב ב מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו
ג ג מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו
ד ד מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו
ה ה מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו
ו ו מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו
ז ז מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו
ח ח מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו
ט ט מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו
י י מ"י פ"א מהלכות
הק"ו פ"א טו טו

ביצה

לא עדיף מ"ד ח"א (ג) ט
ויחא ט"ז ט"ז (ד) לקמן ט'
עדיף מ"ד ח"א (ד) ט' ט
ה"ה: ט' ט' ט' ק"מ וטס
משכירין ט' ט' ט' וי"ט
כח"כ לקמן ט': ד"ה ויחא
וינחום מ"ז: ד"ה טס'
(ז) ט' ט' וי"ט וי"ט
(ח) לקמן ו' ט' (ט) טס'
(י) לקמן ט' ט' (י) טס'
(יא) ט' ט' וי"ט וי"ט וי"ט
ט' ט' וי"ט וי"ט וי"ט
(יג) וי"ט וי"ט וי"ט וי"ט
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
(טו) וי"ט ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'

גליון הש"ס
בת"י ובה"א לא ירחיקם
ע"ן גרין פרק י"ט דשנת
דף טו:

לענין רש"י
פ"א י"א י"ה

מוסף רש"י
שאר בכיות. לפני כל
יחא וכל יחא ויחא ט"ז ט'
מגביהין. כ"כ ט"ז ט'
הק"ו עצמות. קטין
שאיין לא"ן לטל.
וקליפין. ט' ט' ט' ט'
ל"ו ל"כ ט' ט' ט' ט'
ה"ל אומרים מסלק את
הטבלא. ט' ט' ט' ט'
עליה. אכל לא יעטל
הקליפין. כ"כ ט' ט'
יהודה. ט"ז ט' ט' ט'
אין ל"ו א"ו ט' ט'
על משנתו כמות ט"ז
ט"ה. ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'

ביצה לא סאל. זו כיום. נגמרת מפרש טעמא: שאור ככוס.
משום דהני תלת מיילי היו מקולין בית שמאי ומחומרי בית
הלל גבי יו"ט מנא להו גבי הדדי. ובגמרא (י) מפרש טעמיהו: ככוסות.
תמרה: יתסור ברקו. פ"א בלע"ז: ומודים שאם שחט כו'.
דמפרש טעמא בגמ' (ט) כשיש לו דקר
נעון מנעוד יוס: שאפר כירה מוכן
הוא. נגמרא (י) כשי מאי קאמר:
גבי' העומד לאכילה. שאינה
מוקפת: אולא דאפרה. אולא
שפדרי. וחיבורו (ז) צמחמות חבורי אולא
כמאן דמפרשי דמו וכן כשיחט
חולין (דף ע"ג.): לים להו מוקפה.
דלמא כר' שמעון סבירא להו דאמר
בפרק (כ"ר) (שנת דף מה.) מותר השמן
שנבר ושבערה אסור (ז) דברי רבי
יהודה (ו) ר"ש מתי: קא סלקא דעתין.
לכיי פדתינ מידי טעמיהו דבית
שמאי דקא סלקא דעתין דאפי' לר'
שמעון דשרי במוקפה גנולד אסור
דאילו במוקפה סבירא ליה לא מקני
איניש פדתינ מידי דמוי ליה אכל
נולד לא הוה ידע דנהי דעמיה
עליה: ומי אמר רב נחמן כ"י.
דבית הלל כר' יהודה: מגביהין.
בשנת מעל השמן עצמות שאיין
לא"ן לאכילה וקליפי אנחיס ולא
מישינן למוקפה: וזים הלל אומרים.
אין מטלטלין אוחין כ"כ ט' ט'
הן: אלא מסלק טבולא. ט' ט'
כלי עליה ומנעה: ואמר רב נחמן
אנו אין לנו. כשיטת משנה זו לפי
ומחמרי ובית הלל כרבי שמעון:
מרכומי דבית שמאי כר' יהודה
ועממרי ובית הלל כרבי שמעון:
מחסינן דלעוין. מלושין לפני הבהמה
ולא אמרינן טרחה דלאו לזכך הוא:
שנתננלה בשנת דבין השמשות לא
ואם הניכילה לפני הכלבים. ואע"פ
יתיה עומדה לאכילה כלבים אפילו
הכי שרי דלית לן מוקפה בשנת. הלכך
מגביהין מעל השלחן דמיי' בשנת
מוקס לבית הלל דימורי כר' שמעון
כי היכי דלא תקשי הלכתא
אהלכתא דקיימא לן הלכה כהמס
משנה (י) וקיימא (לן) הלכה כבית
הלל: אכל גבי יוס טוב. דאשכחן
דקסם רבי כרבי יהודה:

ביצה שנוולדה ביום טוב בית שמאי אומרים
תאכל ובית הלל אומרים *לא תאכל בית
שמאי אומרים *שאור בכיות וחמין בככותבת
ובית הלל אומרים *זה וזה בכיות *השוחט
חיה ועוף ביום טוב בית שמאי אומרים *לא
יחפור ברקו וככה *ובית הלל אומרים *לא
ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן
מבעוד יום ומודים שאם שחט שיחפור
ברקו וככה שאפר כירה מוכן הוא:
גבי' במאי עסקין אילימא בתרנגולת העומרת
לאכילה מאי טעמיהו דבית הלל אולא
דאפרת הוא אלא בתרנגולת העומדת לגרל
ביצים מאי טעמיהו דבית שמאי מוקפה
היא ומאי קושיא דלמא בית שמאי לית
להו מוקפה קא סלקא דעתין אפילו מאן
דשרי במוקפה בגולד אסר מאי טעמיהו
דבית שמאי אמר רב נחמן לעולם בתרנגולת
העומרת לגרל ביצים *וראית ליה מוקפה
אית ליה גולד ודלית ליה מוקפה לית ליה
גולד בית שמאי כר' שמעון ובית הלל כר'
יהודה ומי אמר רב נחמן הכי והתנן בית שמאי
אומרים *מגביהין מעל השלחן עצמות
וקליפין ובית הלל אומרים מסלק את הטבלא
כולה ומנעה ויחא רב נחמן אנו אין לנו אלא
בית שמאי כרבי יהודה ובית הלל כר' ש אמר
לך רב נחמן גבי שבת *דסתם לן תנא
כרבי שמעון דתנן *מחמתין את הדלועין
לפני הבהמה ואת הגבלה לפני הכלבים
מוקים לה לבית הלל כרבי שמעון אבל
גבי

רבינו הנאכל
אתחיל בסבת ביצה
בעיות גולד העיצה.
ביצה שנוולדה ביום טוב,
בית שמאי אומרים תאכל.
ובית הלל אומרים לא
תאכל. אולא דאפרת
(יחא). פירוש כגון אכל
שנפרד אבר מאבר.
מוקפה. (פרין כל דבר
שינוי מוכן נקרא מוקפה.
גולד. פירוש כל דבר שלא
היה מחמתו) (י) עשה
היום נקרא גולד. אוקפה
רב נחמן למתני בטרנגולת
העומדת לגרל ביצים.
וכי' כר' שמעון דלית
ליה מוקפה. ובי' כר'
יהודה דאית ליה מוקפה.
ואקשינן ומי אמר רב
נחמן בי' כר' שמעון
וכי' כר' יהודה. ויחא
איכא שמעין ליה
דתנן בפרק נוטל ארס
את בני. בי' אומרים
מגביהין מעל השלחן
עצמות וקליפין ובש"א
מסלק את הטבלא כו'.
(י"א) ומנעה. ואמר רב
נחמן אנו אין לנו אלא
בית שמאי כר' יהודה
ובית הלל כר' שמעון
סתמא בתו. כהמס
אולין. בשבת דסתם לן
תנא כר' שמעון דלית
ליה מוקפה. וק"ל כותיה
דהילכתא סתמא (י"א)
דאיכא. אוקימנא
לבי' כותיה. משום
דק"ל הילכתא סתמה
(משנה). כי היכי דלא
קשי' הילכתא אהילכתא.

דמי דהאי נולד דהכא הו' נולד טפי שמחילה לא היה בעולם אבל התם הכלי היה בעולם רק
מה: (וס) מיא בעיצה מייבלע בליעי ופרין כל שכן דהוי נולד ואסור ומאי פריך ודלמא הוא כר' שמעון דהא רבי שמעון ממיר
מגביהין מעל השלחן עצמות וקליפין. פ"ה אע"ג דאין ראוי לא למאכל אדס ולא למאכל בהמה ולא נהירא דהא איכא כוספא ושער
של אפונין ושער של עדשים מפני שהן ראוי למאכל בהמה לכך נ"ל שהם ראויים למאכל בהמה כגון עצמות רכים וקליפי
תפוחים ובית הלל סברי כיון דלא חזי למאכל אדס (א) ובי' הלל אוסרים מסלק את הטבלא ומנעה. תימה
והלל היא נסים לדבר האסור דהא לא שחט האיל והניחם שם מדעתו ויש לומר דלפירוש רבתי חס יחא דפירש במסכת שבת) דלא
הו נסים לדבר האסור אלא כשדעתו להניחם שם כל היום אי נמי כיון דהו שם אולאין הוה ליה נסים לדבר האסור ולדברי המותר ושרי
כדמוכה פרק נוטל (שם דף קמג.) ועוד דאין זה מניח כדמוכה דהא אינו מושג היכן יעלו: דתנן מחמתין את הדלועין לפני הבהמה ואת כו'.
וא"ת היכי דמי אי דלועין שהיו מחוברין בין השמשות כהא ודאי מודה ר' שמעון גורא שמא יעלה ויתלוש ו"ל דמיידי כהמס וסלקא
דעתך דאסור דמשהו להו אולאין לפי שהן קטין והחתוך מרכז אותם: ואת הגבלה כו'. אנו לריכין לפרש שנתננלה בשנת ומכל
מקום תני להו כהדי הדדי דאע"ג דלועין לא היו טעמא משום מוקפה כמו כננלה משום דכשנייה שייך לאון מחמתין:

גבי